

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

304.

Pamanītajai prombūtnei, protams, nav fiziska, bet jogiska nozīme. To ietekmē steidzīga nepieciešamība pabūt tālajās zemēs. Jāpierod pie šāda aicinājuma, kad viss ap mums tādā spriegumā. Bet tikai aklais spēj domāt, ka rītdiena līdzināsies vakardienai!

305.

Uguns darbību var novērot visdažādākajās manifestācijās. Tagad bieži ņem kalna kristāla lodi un koncentrējas uz to, lai atmodinātu smalkās iezīmes, bet šī jau ir vēlīnākā forma. Senajos Austrumos izraudzījās gabalu kalnu kristāla un novietoja to virs slēgtas uguns. Tad ugunīgās jaunrades struktūra atdzīvojās un pievilka izplatījuma Uguns izpausmes. Tā var novērot, cik ļoti senatnes ugunīgā novērošana deģenerējusies.

306.

Protams, dažreiz mums darīšana ar senām atmiņām, bet iespējami arī ugunīgās apskaidrības gadījumi. Tas notika arī gadījumā, kuru atcerējāties. Ugunīgā Pasaule sūta mums apskaidrības zibeņus, gluži tāpat kā pērkonā negaisa rupjās izpausmes. Tāpat kā pērkonā negaisi pastāvīgi apgādā Zemi ar tīras Prānas krājumu, tā arī Ugunīgā Pasaule pastāvīgi iepludina iedarbību viņus. Žēl, ka maz uztvērēju, bet, ja sāktu vingrināt apziņu saskarei ar Ugunīgo Pasauli, tad šādi uztvērēji dabīgi rastos. Bet visām pasaulēm tas vienkāršākais – cieši piekļauties Hierarhijai.

307.

Meistars – kausētājs deva padomu jaunam strādniekam, kā tuvoties kausējamai krāsnij. Bet strādnieks katrā ziņā gribēja zināt tikai par liesmas ķīmisko sastāvu. Meistars viņam sacīja: “Sadegsi, iekams pieiesi liesmai. Ķīmiskā formula tevi neglābs. Es apgērbšu tevi un pārmainīšu apavus, aizsargāšu tavas acis un norādīšu kā pareizi elpot. Vispirms iegaumē visas karstuma un aukstuma pārejas un nomaiņas. Varu pat visugunīgāko darbu padarīt tev patīkamu. Tu iemīlēsi uzliesmojumus un uguns spožumu. Liesmas spriegumā tu izjutīsi nevis šausmas, bet sajūsmas trīsas, un pareizi izprastā uguns nostiprinās tavu būtību.” – Šādu padomu var dot katram, kas sāk domāt par Ugunīgo Pasauli. Atnesīsim vispirms pilnīgu atdevību un kāpināsim to mīlestības pakāpi, kas darbojas kā neizdzēšanā Gaisma. Ja Zemes pasaule balstās uz roku jaunradi, tad pievilcīgi tuvoties jaunradei domās.

308.

Jāapsveic viss, kam piemīt dzīvot spēja. Jāapsveic katra dzirksts, jo no tās izaug Uguns. Tāpēc esiet labvēlīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

309.

Tuvojoties Ugunīgajai Pasaulei stingri jāapgūst pastāvīguma kādība. Sakarā ar kustīgumu šī kādība ir ļoti grūta. Abas šīs kādības nenozīmē grauzt to pašu garozu vai skraidīt tajā pašā peļu slazdā. Nav viegli nostiprināt šīs kādības garā, kad nav atmesti trīsdimensiju ierobežojumi.

310.

Nevajag ieskatīt Uguns darbu kā kaut ko psihisku. Uzskatiet, ka Uguns ir kaut kas fizisks. Tā viduvējai apziņai būs vieglāk domāt.

311.

Kur tas sīkumiņš, kas pagrūž notikumu sviras? Kur tas sīkumiņš, kas noārda jau gatavo? Nav jāmeklē Labuma kalns, tas var izrādīties kā smilšu graudiņš. Nevajag slēpties tikai no melnā mākoņa. Ļaunā nelaime lien kā sīksīkais tārps. Visos apstākļos jāpielieto mazi mērogi. Atoms ir mazs, bet ietver daudzus likteņus. Tā tuvojamies Ugunij, un šaura ir robeža starp nosalušā patīkamu sasildīšanos un apdedzināšanos. Visādiem salīdzinājumiem cenšos radīt izpratni par ugunīgās stihijas smalkumu.

312.

Uguns antipodi ir zeme un ūdens. Diemžēl, šīs divas stihijas ir pārāk taustāmas un tādējādi izslēdz ugunīgo uztveri. Tāpēc cilvēkiem tik grūti iedomāties, ka ugunij nav pastāvīga stāvokļa; tā mūžīgi atrodas vai nu evolūcijā, vai involūcijā un abas kustības pakļautas progresijas likumam.

313.

Ne vien dziesma un mūzikas ritms, bet pat ikviena mašīna rada vibrāciju, kas saskaras ar Ugunīgajām enerģijām. Arī katrs sakāpinājums, pareizāk – satricinājums, būs to pašu Agni izpausmju vadītājs. Tāpēc jāiemācās no katra sasprindzinājuma izdalīt un apzināt dzirksteli. Nevajag pēc rezignēto cilvēku parauga izvairīties no sasprindzes. Vajag apsveikt ikvienu ugunīgo vibrāciju kā šķīstījošu sākotni. Mierīgā dzīve, kā to saprot mietpilsoņi, nav nekas cits kā uguns dzišana. Viņi izgudrojuši pat veselās uguns izdzišanas sistēmas jau no bērnības.

314.

Padziļināta elpošana ir sevišķa sprieguma pazīme. Tāpēc nav jāizprot satricinājums tikai kā nelaime un ciešanas. Jūs ne reizi vien esat dzirdējuši par svētlaimes momentiem pirms eksplozijas lēkmes un dažām slimībām. Tas nozīmē apziņas pievēršanos ugunīgajai parādībai. Tā mūki un sadhu dažreiz nemainīs šo ugunīgo izjūtu ne pret kādu dārgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

315.

Uguns tiešām ir apvienotāja. Ugunij atplūstot, nekavējoties sākas sairums. Tiesa, sairums savā reakcijā akumulē jaunu Uguni, bet tā jau būs daļu īpatna saistīšanās. Tāpat jādomā par katru darbību. Nebūs nepareizi sacīts, ka Uguns izraidīšana no domas jau izraisīs sairumu. Kad runāju par vienotību, tad domāju ugunīgu saliedējumu. Kā kausētājs zina, kāds kvantums metāla vajadzīgs figūru grupām, arī Uguns darbojas uz cilvēku vienotību. Var iztēloties apvienošanu kā vienas gigantiskas figūras radīšanu visā tās milža varenībā. Un mums jācenšas izveidot šādus gara kolektīvus. Neuzskatīsim tos kā mākslīgus Golemus. Necilvēks Golems palika bez gara Uguns un tāpēc pats sevi iznīcināja. Gars ir ugunīgs magnēts un tam piemērojama daļa augstāko enerģiju.

316.

Var iztēloties vienu mirkli bez zemes, ūdens, pat bez gaisa stihijas, bet nav iedomājams kaut mirklis bez Uguns. Neparasta konstrukcija, kad pats pamats neredzams, bet gatavs izpausties visur, visvienkāršākajā veidā. Zinātnieki negrib atzīt Uguns stihiju pilnībā, bet katra sadalīšana ir tikai šķērslis nākotnei.